

جمهوری اسلامی افغانستان

د افغانستان اسلامی جمهوریت

دفتر شورای امنیت ملی

د ملی امنیت د شورا دفتر

Islamic Republic of Afghanistan

The Office of National Security Council

معاونیت انسجام پالیسی و دارالانشاء

ریاست اصلاحات سکتور امنیتی

طرز العمل اعطای جواز نگهداری و حمل سلاح

وزارت امور داخله جمهوری اسلامی افغانستان بتأسی از احکام قانون سلاح ناریه، مهمات و مواد منفلقه، منحیث یگانه مرجع اعطای جواز نگهداری و حمل سلاح مشخص گردیده است. در راستای تدوین طرزالعمل اعطای جواز و نگهداری حمل سلاح وزارت دفاع ملی، ریاست عمومی امنیت ملی، دفتر شورای امنیت ملی همکاری می نمایند. در واقع این طرزالعمل موضوعات چگونگی جمع آوری سلاح، ثبت و تشخیص مهمات و مواد منفلقه که در نزد مردم وجود دارد و میکانیزم توزیع، کنترل و نظم آنرا احتوا می کند.

گرچه تعداد کثیری سلاح خفیف در پرسه های دی آر و دایاک از نزد افراد غیر مسئول جمع آوری شده است، اما هنوز گروه های مسلح غیر مسئول در مرکز و ولایات وجود دارند که سلاح شان ثبت نشده است. شایعات وجود دارده که یک تعداد از باندهای مجرمین با استفاده از کارت های تزویر شده و یا بدون طی مراحل قانونی به اعمال جرمی مبادرت ورزیده باعث ایجاد نا امنی و اخلال نظم و امن عامه گردیده اند. بنابر این ضرورت احساس شد تا طرزالعمل قبلی باضمیمه آن مرور و در عوض یک طرزالعمل جدید که پاسخگوی نیازمندی های شرایط فعلی کشور باشد و میکانیزم منظم برای جمع آوری، توزیع قانونی مجوز سلاح و ثبت و تشخیص مهمات و مواد منفلقه دارد، در ۶ فصل و ۲۵ ماده تدوین شده است که بعد از تصویب شورای امنیت ملی قابل اجرا می باشد.

طرزالعمل اعطای جواز نگهداری و حمل سلاح

فصل اول

احکام عمومی

ماده اول:

این طرزالعمل در روشنی احکام فقره ها ۲ و ۳ ماده چهارم و ماده هفتم قانون سلاح ناریه مهمات و مواد مختلفه منتشره جریده رسمی شماره ۴۴۲۳ مورخ ۱۳۸۴/۳/۳ ترتیب و تنظیم گردیده است.

اهداف

ماده دوم:

۱. دسترسی به کنترل اسلحه و مهمات که نزد اشخاص حقیقی و حکمی می باشد.
۲. فراهم آوری زمینه ثبیت و جمع آوری اسلحه، مهمات از اشخاص که بدون مجوز قانونی آنرا در تصرف دارند.
۳. تنظیم امور اعطای جواز نگهداری و حمل سلاح.
۴. تحدید و ثبیت ساحت انتقال اسلحه دارای جواز نگهداری و حمل سلاح در ولایات و ولسوالی ها.
۵. حصول اطمینان از عدم استفاده غیر قانونی اسلحه ای که با آن جواز اعطا میگردد.
۶. جلوگیری از بی نظمی و تامین نظم عامه.

ماده سوم:

جواز نگهداری و حمل اسلحه و مهمات که بعد از این جواز سلاح یاد میگردد در حالات ضرورت مبرم و استثنایی به اشخاص واجد شرایط این طرزالعمل اعطا میگردد. حالات ضرورت مبرم و استثنایی، حالتی است که جان، ناموس و مال شخص بنابر دلایل و قرایین موجه به خطر و تامین امنیت وی، عندهالموقع توسط دولت ممکن و میسر نباشد.

فصل دوم

حالات و شرایط اعطای جواز سلاح

کنگوری های اعطای جواز سلاح

ماده چهارم:

۱. بادرنظرداشت حالات مندرج ماده سوم این طرزالعمل جواز سلاح به اشخاص ذیل اعطا شده می تواند:
 - تجار، مالکین شرکت های تجاری و مسئولین مؤسسات انتفاعی و غیر انتفاعی.
 - متنفذین محلی، شخصیت های رده اول احزاب سیاسی، رؤسای اقوام.
 - پرسونل نظامی متلاuded وزارت های دفاع ملی، امور داخله و ریاست عمومی امنیت ملی، منسوبيين دفتر شورای امنیت ملی و ادارات دارای تشکیلات نظامی.
۲. برای قرارداديان نيري های بین المللی، بدون در نظرداشت حالات مندرج ماده بیست و چهارم این طرزالعمل جواز نگهداری اسلحه و مهمات اعطا ميگردد.
۳. منسوبيين وزارت دفاع ملی و ریاست عمومی امنیت ملی تابع مقررات خود بوده اما منسوبيen وزارت امور داخله، دفتر شورای امنیت ملی و اداراتی که دارای تشکیلات نظامی اند تابع مقررات مجوز سلاح ریاست عمومی مبارزه عليه ترويريزم داياك می باشد.
۴. برای اتباع خارجي، مطابق فرمان ۳۸ در صورت که مكتوب وزارت امور خارجه و پاسپورت و جواز کار ايسا را داشته باشد، جواز سلاح توزيع می گردد.

شرایط اعطای جواز سلاح برای اتباع کشور

ماده پنجم:

جواز سلاح به اشخاص که واجد شرایط ذیل باشند، به استثنای بند ۴ ماده چهارم، اعطا می گردد.

- تابعیت جمهوری اسلامی افغانستان را داشته باشد.

- سن ۲۱ سالگی را تکمیل کرده باشد.

- دارای صحت کامل روحی و جسمی بوده و معتاد به مواد مخدر نباشد.

- از طرف ارگانهای عدلی و قضائی تحت تعقیب نباشد.

- تذکره وی توسط اداره ثبت احوال نقوص تائید گردد.

- اهلیت و شخصیت وی توسط دو تن از کارمندان دولتی و یا ملک قریه تصدیق شده باشد.

درخواست اعطای جواز سلاح

ماده ششم:

اشخاص واجد شرایط این طرز العمل درخواست جواز سلاح را در مرکز به وزیر امور داخله و یا معین ارشد در امور امنیتی و در ولایات به قومندانی امنیه و در ولسوالی به قومندانی امنیه ولسوالی با ذکر دلایل ضرورت آن ارائه می نمایند.

شرایط تضمین متقاضی جواز سلاح

ماده هفتم:

۱. چگونگی تضمین متقاضیان جواز سلاح به شرح زیر تنظیم میگردد:

- کارمند دولتی متقاضی جواز سلاح که از طرف اداره مربوط رسماً به وزارت امور داخله معرفی می شود مکلف به ارائه تضمین دو تن از کارمندان دولت می باشد.

- مؤسسات و شرکت های انتفاعی بعد از تائید جواز و تضمین دو کارمند دولت و غیر انتفاعی با تائید جواز و تضمین دو نفر کارمند دولت توسط ارگانهای مربوط میتوانند مجوز سلاح اخذ نماید.

- احزاب سیاسی، متنفذین محلی، رؤسای اقوام و سایر اشخاص علاوه بر تضمین قریه دار و دو تن از بزرگان محل که از شهرت نیک بخوردار باشند با در نظرداشت سلسله مراتب از طریق ولسوالی، ولایت و از آن طریق به معاونیت دایاک مدیریت مبارزه با تروریزم قومدانی امنیه به وزارت داخله معرفی می شوند.

۲. برای اتباع خارجی مشروط بر اینکه وزارت های سکتوری و امور خارجه از قانونیت اقامت، ماموریت، و فعالیت های شان در عرصه بازسازی و اقتصادی تصدیق نمایند بعد از طریق وزارت امور داخله جواز یک میل تفنگچه کمری یا یک میل سلاح به قطر ۷.۶۲ ملی متری (کلاشنکوف) اعطا می گردد.

۳. در مورد قراردادیان نیروهای بین المللی فرمان شماره ۳۸ مورخ ۱۳۹۳/۱۰/۱۰ رئیس جمهوری اسلامی افغانستان درمورد رعایت می گردد.

اسلحة های قابل اعطای جواز

ماده هشتم:

۱. اسلحه های قابل اعطای جواز عبارت اند از:

- سلاح کمری ۹ ملی متری

- سلاح ۷.۶۲ ملی متری (کلاشنکوف)

- کله کوف و کرینکوف

۲. اسلحه هایی که به هیچ وجه به آن ها جواز اعطای نمی گردد عبارت اند از:

- هرنوع اسلحه پاکستانی

- پیکا

- آر پی کی

- دهشکه

- آر پی جی

- اس پی جی ۹

- ۲۴۰ ام

- سایر اسلحه های آتشدار بلندتر از چاپ ۷،۶۲ ملی متری

.۳. اسلحه شامل فقره ۲ جمع آوری و طبق قانون به مرجع مربوط تحویل می گردد.

مشخصات جواز سلاح

ماده نهم:

جواز سلاح با مشخصات و معیار های دقیق طبع و حاوی نکات ذیل می باشد:

- نشان جمهوری اسلامی افغانستان و نشان وزارت امور داخله

- عکس مقاضی

- اسم و تخلص

- شماره تذکره

- وظیفه و محل کار

- سکونت اصلی و فعلی

- شماره تیلفون ۱۱۹

- شماره سلاح

- نوعیت سلاح

- ساحه و محدوده اعتبار جواز سلاح

- چپ و بارکود

نصاب سلاح

ماده ۵۵:

با اكمال شرایط مندرج اين طرزالعمل صرف مجوز يك ميل سلاح مطابق ماده ۹ اين طرزالعمل توزيع مى گردد.

- شركت ها و مؤسسات انتفاعی و غير انتفاعی می توانند در صورت نياز تا ۲ ميل سلاح در يك محل و برای هر فرد يك ميل درخواست کنند.

ساحت اعتبار جواز سلاح

ماده ۵۶:

ساحت و حدود نگهداری و حمل سلاح در جواز مربوط قيد می گردد. دارنده جواز سلاح حق نگهداری و حمل آن را خارج از حدود معينه مندرج جواز، ندارد. هرگاه شخص مورد تهدید در چندين ولايت ارتباط کاري و وظيفوي داشته باشد، در صورت ارائه دلایل مقنع میتواند از جواز که اجازه نگهداری و حمل سلاح به مرکز و تمام ولايات را ميدهد، بهره مند گردد. تفنگچه کمری از جمله اسلحه دفاع شخصی است بمنظور حفاظت شخصی درساير ولايات میتواند حمل نمایند.

فصل سوم

وظایف و مکلفیت های اداره دایاک

مراجع مسئول صدور جواز سلاح

ماده دوازدهم:

۱. معاونیت دایاک ریاست عمومی مبارزه علیه تروریزم وزارت امور داخله مسئول تنظیم امور مربوط به صدور جواز سلاح در سرتاسر کشور بوده که در ولایات توسط معاونیت دایاک مدیریت مبارزه علیه تروریزم قومدانی امنیه ولایات تنظیم میگردد و در مرکز معاونیت دایاک ریاست عمومی مبارزه علیه تروریزم این مسئولیت را بر عهده دارد.

ماده سیزدهم:

معاونیت دایاک ریاست عمومی مبارزه علیه تروریزم در ساحه صدور جواز سلاح دارای وظایف ذیل می باشد.

۱. ترتیب، تنظیم، طی مراحل و صدور جواز سلاح بعد از حصول اطمینان از صحت اسناد و مدارک جمع آوری شده.

۲. جمع آوری معلومات در مورد سوابق متقاضی از ادارات کشفی وزارت امور داخله و ریاست عمومی امنیت ملی.

۳. معرفی متقاضی جواز سلاح جهت معاینات بایومتریک و حصول نتایج آن از اداره مربوط.

۴. ارسال سلاح متقاضی جواز سلاح به اداره کریمنالتخنیک، جهت تدقیق بالستیکی، تثیت نوعیت و کشور تولید کننده و حصول نتایج آن.

۵. جلب اشخاص که میعاد جواز آنان تکمیل گردیده جهت تجدید جواز و یا تحويلی اسلحه آنان توسط پولیس محل.

۶. اطلاع رسانی درمورد تغییراتی که در این طرز العمل وارد میگردد از طریق وسائل ارتباطات جمعی و صفحه الکترونیکی مربوط ریاست مطبوعات مقام وزارت امور داخله جهت آگاهی عامه.
۷. محاسبه و تنظیم امور پرداخت حق الامتیاز جواز و حصول اطمینان از تحويلی آن به حساب واردات دولت.
۸. اخذ گزارش از اجرات معاونیت دایاک مدیریت های مبارزه علیه تروریزم قومدانی های امنیه ولایت توسط معاونیت دایاک ریاست عمومی مبارزه علیه تروریزم.

ایجاد بانک معلوماتی الکترونیکی

ماده چهاردهم:

۱. وزارت امور داخله جهت تنظیم بهتر امور مربوط به صدور جواز سلاح، بانک معلوماتی الکترونیکی (دیتاپس) را ایجاد می کند.
۲. ریاست عمومی امنیت ملی جهت نظارت و دسترسی به معلومات مورد ضرورت، به بانک معلوماتی الکترونیکی جواز سلاح وصل میگردد.
۳. پرسه جواز حمل سلاح به شکل الکترونیک و حضوری صورت می گیرد.

فصل چهارم

وظایف و مکلفیت های متقاضی جواز سلاح

حق الامتیاز جواز سلاح

ماده پانزدهم:

۱. متقاضیان جواز سلاح طور ذیل مکلف به پرداخت حق الامتیاز می باشند:
 - تاجر، مالک شرکت تجاری و مسئول موسسه انتفاعی و غیر انتفاعی برای سه سال مبلغ ۴۵۰۰۰ افغانی.
 - کارمندان ملکی ادارات دولتی و متقاعدين وزارت های دفاع ملی و امور داخله و ریاست عمومی امنیت ملی و اداره های دارای تشکیلات نظامی و دفتر شورای امنیت ملی که دارای سلاح شخصی و یا دولتی باشد طور رایگان توزیع می گردد.
 - سایر اشخاص برای سه سال مبلغ ۳۰۰۰۰ افغانی
۲. جواز سلاح صرف جهت تأمین امنیت منزل از یک سال الى سه سال به متقاضی در بدل هر سال مبلغ ۲۵۰۰ افغانی اعطای می گردد.

مکلفیت دارندگان جواز سلاح

ماده شانزدهم:

- دارنده جواز سلاح مکلف به رعایت مورد زیر می باشند:
۱. حفظ و نگهداری سلاح، مهمات، جواز و مصوئیت سلاح و جواز آن از تصرف اطفال، نوجوان و اشخاص غیر مسئول در خانه، فامیل و محل کار.
 ۲. ارائه اطلاع به موقع، درصورت مفقود شدن سلاح و جواز آن به پولیس محل و اداره صدور جواز سلاح.
 ۳. استفاده از سلاح مندرج جواز، صرف در حالات دفاع مشروع مندرج قوانین نافذ کشور.

۴. رعایت احکام قوانین نافذه کشور، هدایات و رهنمود های اداره دایاک، ریاست عمومی مبارزه علیه تروریزم وزارت امور داخله.

۵. انجام سایر تعهدات مندرج اسناد مربوط.

۶. هرگاه جواز سلاح مفقود شود، در بدل مثنی آن حق الامتیاز جواز بصورت مکمل اخذ می شود.

۷. هرگاه متقاضی جواز سلاح در اسناد مربوط شهرت خود و یا مشخصات سلاح را اشتباه نموده و به رویت آن جواز طبع شده باشد و متقاضی خواستار اصلاح آن گردد مکلف به پرداخت مصارف مثنی جواز می باشد.

غیر قابل انتقال بودن جواز سلاح

ماده هفدهم:

۱. جواز سلاح غیر قابل انتقال بوده، شخص دیگر از آن استفاده کرده نمیتواند.

۲. به اساس ماده (۱۲) قانون سلاح ناریه مهمات و مواد منفلقه شخصیکه سلاح ناریه و مهمات را به اساس مجوز قانون حصول و آنرا بدون عذر موجه مفقود یا تلف نماید، مجرم پنداشته شده، طبق احکام قانون مجازات میگردد.

عدم صدور جواز در صورت داشتن سلاح مزاد

ماده هجدهم:

اشخاصی که بیشتر از یک میل سلاح بدسترس دارند، تا زمانیکه اسلحه مزادشان را تسلیم ننمایند، جواز سلاح برای شان صادر نمیگردد.

فصل پنجم

ابطال جواز سلاح

ماده نوزدهم:

جواز سلاح در حالات ذیل باطل و سلاح از نزد دارنده آن اخذ میگردد:

- در صورت ارتکاب اعمال خلاف قانون با استفاده از سلاح دست داشته.
- در صورت حمل سلاح خلاف حدود معینه مندرج جواز.
- در صورت قراردادن جواز یا سلاح به دسترس شخص دیگر.
- یکماه قبل از تکمیل معیاد غرض تمدید مراجعت نماید در صورت تأخیر در تجدید جواز در خلال مدت ده روز بعد از تکمیل معیاد اعتبار.
- در صورت رفع تهدیداتیکه باعث صدور جواز شده است.
- در صورت وفات دارنده جواز سلاح از موضوع در مرکز به اداره دایاک وزارت امور داخله و در ولایات به شبعت مربوط آن اطلاع میدهد و سلاح آن به پرسه دایاک تحويل گردد.
- در حالات مندرج فقره ۱ این ماده معاونیت دایاک ریاست عمومی مبارزه ترویریزم جواز را باطل، سلاح و مهمات مربوط توسط پولیس محل ضبط و بعد از جمع آوری دایاک گردد.

باطل شدن جواز های قبلی

ماده بیستم:

جواز هایی که مطابق طرز العمل قبلی صادر گردیده است ، طی شش ماه اعتبار از تاریخ انفاذ این طرز العمل باطل می گردد.

فصل ششم

احکام متفرقه

درخواست محافظین

ماده بیست و یکم:

هرگاه تجارت، مالکین شرکت های تجارتی و یا مؤسسات غیر دولتی بیشتر از نصاب مندرجه این طرزالعمل به سلاح ضرورت داشته باشند، میتوانند به معینیت محافظت عامه مراجعه و محافظین مورد ضرورت شان را در خواست نمایند.

- در صورتیکه دارنده جواز سلاح با استفاده از سلاح دست داشته مرتكب عمل جرمی گردد مورد تعقیب عدلي قرار می گیرد.

- در صورتکه متقاضیان جواز سلاح دیگر به تمدید جواز ضرورت نداشته باشند هر چه عاجل سلاح شان را به اداره دایاک تسليم نمایند.

ماده بیست و دوم:

وزارت امور داخله مکلف است بعد از تصویب این طرزالعمل تسهیلات تخنیکی را جهت تطبیق آن فراهم نماید. این وزارت مصارف لازم برای تطبیق این دستورالعمل را جهت شمول در بودجه وسط سال به کابینه پیشنهاد می نماید.

ساحه تطبیق

ماده بیست و سوم:

این طرزالعمل بر تمامی موارد به اعطای جواز نگهداری و حمل سلاح قابل تطبیق می باشد.

ماده بیست و چهارم:

این طرزالعمل طی ۶ فصل و بیست پنج ماده ترتیب گردیده، با تغییر وضعیت امنیتی و در صورت لزوم دید مدیریت توزیع جواز نگهداری حمل سلاح، طی پیشنهاد وزارت امور داخله و منظوری شورای امنیت ملی قابل تعديل می باشد.

انفاذ

ماده بیست و پنجم:

این طرزالعمل بعد از تصویب شورای امنیت ملی قابل اجرا می باشد.

پایان